

Чи слід Україні ратифікувати Стамбульську конвенцію

У попередньому випуску ми говорили про петицію, яку видалили з сайту Президента. Вона містить заклик не приймати так звану Стамбульську конвенцію – міжнародний договір, спрямований проти насильства стосовно жінок. Українське законодавство нещодавно вже прийняло закон, який прописує механізм боротьби з домашнім насильством. Конвенція ж, на відміну від цього закону, містить небезпечні положення, що загрожують сім'ї як основі суспільства – вважають небайдужі українці.

Адріан Буковинський – доктор філософії, експерт з питань сімейної політики та сімейних відносин: “Якщо Верховна рада ратифікує цю конвенцію, то конвенція стає над національним законодавством і все законодавство України повинне буде приведене до норм конвенції. Це не можна допустити, бо це руйнує інституцію сім'ї”.

Конвенція має неточні юридичні терміни. У першу чергу це пов'язано з поняттям “гендер”. Цей термін прийшов з соціопсихологічних наук. Він включає три складові. Перше – це біологічна стать. Друге – усвідомлення себе чоловіком чи жінкою, або ні тим ні іншим. З цим пов'язане явище ЛГБТ. І третє – гендерні ролі, тобто те, як людина поводить себе в суспільстві згідно з тим, ким вона вважає себе, у тому числі і в статевому плані. У конвенції закріпили лише третє поняття.

Марина Медведєва – доктор юридичних наук, доцент: “Ми бачимо явище, коли міжнародний договір, який, щоб швидше досягти консенсусу між державами, закріпив те визначення, яке не відповідає суті явища. Тобто, у нас договір не відповідає об'єкту регулювання. “Гендер” сформульовано так, що він охоплює лише цей третій компонент”.

Гендер – це не стать. Сама конвенція розділяє ці поняття. Щодо

наси́льства статті договору говорять про дискримінацію за підставами сексуальної орієнтації та гендерної ідентичності. Незрозуміло, чому цій категорії осіб надані привілеї, адже, як кажуть експерти, кожен потребує захисту від насилля. У цьому є загрози правам та інтересам інших осіб. Таким, як свобода вираження поглядів, право батьків на виховання дітей відповідно світоглядним і релігійним переконанням.

Марина Медведєва – доктор юридичних наук, доцент: “Це стаття 12, яка говорить про викорінення гендерних стереотипів і стаття 14. яка говорить про впровадження в навчальні курси матеріалів, дисциплін, які будуть спрямовані на викорінення стереотипів гендерних ролей”.

В Україні уже підготовлені підручники для шкіл, де гендерна ідеологія активно просувається.

Віктор Танцюра – пастор церкви Євангельських християн: “Я дивився деякі фрагменти і це просто жахливо, що у нас дітей будуть вчити, що одностатеві стосунки – це норма, що хлопчик, відчуває себе дівчинкою, може змінити свою стать”.

Коли в Перу ввели уроки з гендерної ідеології, півтора мільйони людей вийшли на вулиці. Почали подавати петиції, діяли на різних державних рівнях. Завдяки цьому влада прибрала з шкільної програми підручники, пов’язані з гендером.

Віктор Танцюра – пастор церкви Євангельських християн: “В Україні зараз вакуум про гендерну ідеологію, яка просувається. Люди цього не знають. Коли говориш людям, про те що відбувається, вони просто шоковані”.

25 обласних, місцевих і районних рад підписали звернення до Кабінету Міністрів та адміністрації Президента проти гендерної ідеології в суспільстві.

Адріан Буковинський – доктор філософії, експерт з питань сімейної політики та сімейних відносин: “Якщо порахувати кількість людей, які представляють ці ради, то це є понад 4

мільйонів громадян України. Не можна не реагувати на звернення обласних і місцевих рад. Тому сьогодні по Україні ці голосування продовжуються”.

У Європі йде тенденція до ратифікації конвенції. Серед держав, які її не ратифікували, є Велика Британія, а також одинадцять держав – членів ЄС. У цьому році відбулися протести в Хорватії, Словаччині, Болгарії. Польща зробила заяву про те, що вона впровадить цю конвенцію лише відповідно до норм Конституції. Інші держави заперечують проти цього.

Марина Медведєва – доктор юридичних наук, доцент: “Отже, якщо Україна навіть зробить подібну заяву, що ми будемо розуміти гендер так, як він прописаний у нас в законі, наприклад в законі про рівні можливості, де гендерна рівність – це виключно як рівність біологічних статей чоловіка і жінки в різних сферах життя, яка не має нічого спільного з ЛГБТ-рухом, все одно наша заява буде сприйнята як застереження, не сумісне з положеннями конвенції. Тому єдиний варіант для України – не робити заяви і застереження, а не ратифікувати її”.

Оксана Соловійова, Віктор Кармазенюк, Київ, “Вісті надії”